

ARNHEMISCHE

COURANT.

Donderdag

den 30 Julij.

FRANKFORT, den 26sten Julij.

Berigten uit Cairo, van den 1sten Junij, bekeizen het volgende: 't Eijndelijk is dan de lang gewenschte tijd gekomen, dat het einde van de zoo verwoestende pest op handen is. Gisteren zijn in Oud-Cairo en Bulak in het geheel slechts 78 menschen overleden. Men mag er wel 30 als gewone sterfgevallen aftrekken, en het geringe overschietende getal tot de vroeger aangestokenen rekenen. Van nieuwe pestzieken hoort men sedert eenige dagen niets meer; en daar de groote hitte, welke der epidemie den doodsteek geeft, dagelijks toeneemt, mag men het er wel voor houden, dat binnen weinige dagen de pest zal verdwenen zijn. Volgens het officiele bulletin, zouden ongeveer 30,000 menschen door de plaag zijn omgekomen; doch men weet niet volkomen zekerheid, dat slechts de helft opgegeven is, dat sedert vier maanden 60,000 lijkken te Cairo begraven zijn. Daarde voornaamste Europese huizen zoo wel als de voornaamste Turken zich geheel of grootendeels hebben afgesloten gehouden, was de sterfte onder hen zeer gering; sterker heeschte zij onder het gemeene volk, doch woedend onder de niet afgeslotene Europeanen, van welke 300, waaronder zeven geneesheeren en even zoo vele apothekers, stierven; eveneens onder de Zwarten en Abissyniers. Vele geneeskundigen zijn er intusschen gelukkig doorgekomen. Allen houden de pest voor eene epidemische ziekte, welke echter tevens meer of min besmettelijk is. Slechts de geneesheer *Elot Bey* (een Franschman) wil de aanstekelijkheid geheel loochenen; hij heeft zich de pest ingeënt, terwijl nog een ander Fransch geneesheer 24 uren lang het hemd van eenen verpesten gedragen heeft. Daar echter de ziekte sterk aan het afnemen is, kan uit deze proeven weinig bewezen worden. Dergelijke proeven, vroeger, toen de pest nog aan het toenemen was en binnen weinig tijds den dood veroorzaakte, op veroordeelden genomen, zijn mislukt. Daar ook de contagionisten zelfs niet beweren, dat ieder, die aan besmetting blootgesteld is, de pest moet krijgen, (anders zou immers geen Arabier, die volstrekt geene voorbehoedmiddelen gebruiken, daarvan bevrijd blijven) zijn uit enkele proeven geen vaste gevolgtrekkingen te maken. Als men in aanmerking neemt hoe weinig menschen in de quarantaine naar evenredigheid van die buiten dezelve gestorven zijn, dan blijft er geen twijfel over, dat de pest, ofschoon ook epidemisch, toch meest eerst door bijkomende besmetting doodelijk word. — Te Alexandria zijn van de 40,000 menschen, die na het afzeilen der vloot, en het vertrek van het hof en de vele vreemdelingen, in de stad overbleven, 23,000 gestorven; 8000 werden er van de pest genezen, en slechts 9000 bleven er dus bevrijd. In de laatste dagen is aldaar nog de Fransche geneesheer *Rigaud* gestorven, die ook van het gevoel van *Elot Bey* was en de pest niet voor aanstekend hield. — *Mehemed-Ali* zal toekomende week naar Alexandria wederkeeren; en zijne eerste zorg zal wezen, deze outvolkte stad weder op te beuren.

— Berigten uit Konstantinopel, van den 7den Julij, melden: 't De Porte is over de snelle en welgelukte expeditie naar Tripoli zeer verblijd; de Sultan heeft aan *Nedschib* pachia zijne tevredenheid te kennen gegeven en hem provisioneel het gouvernement aldaar opgedragen. Men zegt wel, dat de voor eenige dagen hier aangekomene Beij van Tripoli later naar zijnen post zal wederkeeren; doch dit schijnt nog onzeker. Overigens geschieden er bij voortdaring groote krijgstoerusting; men meent, dat zij voor Albanie bestemd zijn, daar de Porte de gedurige verstoringen der openbare rust aldaar moede is, en eindelijk met nadruk wil te werk gaan. Ook zegt men, dat er versche troepen naar Tripoli gezonden zijn, en in deze zoo nabij Egijpte gelegene provincie een aanmerkelijk korps zal geplaatst worden; terwijl misschien mede derwaarts bestemd is het aanmerkelijk getal oorlogsschepen, die onlangs met zoo veel ijver zijn uitgerust.

— Volgens de jongste tijdingen uit Weenen, is het nu zeker, dat de krooning dit jaar te Praag niet zal plaats hebben. De hofraad *Lohr* had zich alleen derwaarts begeven, om toebereidselen te maken tot ontvangst van H. M. de Keizerin van Rusland, welke, zegt men, na de bijeenkomst te Top'itz, te Praag wil komen. Koning *Karel X* zal voorloopig het kasteel te Brandeis betrekken. De hertogin van Berry, welke te Isobel schijnt te wezen, zal niet meer naar Praag wederkeeren, maar haar verblijf te Grätz vestigen. Doch de hertog van Bor-

deaux zal bij zijnen grootvader blijven en onder zijn opzigt zijne opvoeding voltooien.

— Men verneemt nader, dat niet Z. M. de Koning der Nederlanden, maar Z. K. H. de Prins van Oranje, te Kalisch zal komen.

— Volgens eene officiele opgave bedraagt het Deensche leger tegenwoordig 39,000 man, van welke meer dan twee derden in werkelijke dienst zijn. In oorlogstijd komt er bij de landmilitie, sterk ongeveer 60,000 man, mitsgaders de burgerwapening. De zeemagt, welke door Engel'land schier vernietigd was geworden, telt tegenwoordig weder 7 linijschepen, verscheidene fregatten en kleinere schepen, te zamen meer dan honderd oorlogsvaartuigen. Bij de landmagt zijn: een algemeene veldmaarschalk, 3 kommanderende generaals, 3 luitenant-generaals, 13 generaals-majoor en 7 generaals *à la suite*. Bij de zeemagt heeft men: 1 admiraal, 2 vice-admirals; 2 schóóten-bij-nacht.

LONDEN, den 25sten Julij.

Nadat de beraadslaging over het voorstel van den heer *Peel*, betrekkelijk de bill omtrent de Iersche kerk, Woensdag en Donderdag in het Huis der gemeenten was voortgezet, is het ten laatste tot eene stemming gekomen, waarbij de ministers, met eene meerderheid van slechts 37 leden, de bovenhand hebben behouden; voor de motie van den heer *Peel* hebben zich namelijk 282, en tegen dezelve 319 leden verklaard. — Ofschoon het thans verworpen voorstel regtstreeks slechts strekte, om de bedoelde bill te splitsen, en derhalve slechts dezelve *vorm* betrof, heeft de beraadslaging echter bijna uitsluitend geloopt over het groote punt van geschil, namelijk de verkorting van de regten der protestantsche kerk in Ierland, de afschaffing van eenige honderd kerapelen, en de besnoeiing van de inkomsten der geestelijkheid. Dit geschilpunt schijnt dan ook, wat het Huis der gemeenten betreft, thans beslist te wezen: immers het is niet te denken, dat de heilzoudende partij, in deze ernstige doch vruchteloze poging, in staat zal wezen, om bij de aanstaande behandeling der bepalingen zelve van de bill, den dreigenden slag van de Iersche kerk af te wenden. — De sprekers, welke voor of tegen het voorstel het woord hebben gevoerd, hebben hoofdzakelijk de reeds dikwerf ontwikkelde en dus gemeenzaam bekende gronden voor hun gevoelen bijgebracht. Een meer dan gewone indruk is gemaakt door de redevoering van den heer *O'Connell*, welke het laatste heeft gesproken; hij weidde met veel warmte uit over de onregtvaardigheid der instandhouding eener protestantsche Kerk in het r. k. Ierland, en verklaarde met nadruk, dat de 6½ miljoen r. katholieken, die daar tegen 1½ miljoen protestanten over stonden, hunne krachten konden. — De beide partijen komen hierin overeen, dat het bij de thans aanhangige maatregelen niet blijven zal, want dat men in Ierland niet rusten zal voor dat de suprematie der gevestigde kerk aldaar afschaft zij.

— In het gezegde huis heeft gisteren avond de staatssecretaris van Ierland, lord *Morpeth*, andermaal de heilige verzekering gegeven, dat Z. Ms. gouvernement, bij voortdaring, alle middelen bleef aanwenden, om de bestaande verregaande ellende onder de mindere klassen in het graafschap Mayo, in Ierland, te lenigen.

Als een sterke proeve, dat vooral in Ierland de landverhuizing naar Noord-Amerika nog blijft voortduren, kan strekken, dat uit de stad Cork alleen in de drie jongst verloopen maanden niet minder dan 1691 personen naar de nieuwe wereld uitgeweken zijn.

Naar men uit Dublin, Portsmouth en Plijmouth verneemt, zijn in die plaatsen op nieuw een zeker aantal aangeworven manschappen voor de dienst van de jonge Koningin van Spanje op het punt om zich naar hunne bestemming sloop te begeven. Men betwijfelt zeer, of het aanbod, van eenen nieuwelings herwaarts gekomen Brusselschen officier, om een zeker getal manschappen in België aan te werven en in deze Engelsche expeditie te begrijpen, wel zal aangenomen worden, uit hoofde het vereischte aantal manschappen voor dezelve reeds volkoming zou zijn.

PARYS, den 26sten Julij.

De pleidooijen, betrekkelijk de staatsgevangenen, die voor het hof der pairs te regt staan, zijn gisteren afgelopen, en de procureur-generaal heeft zijnen eisch, ten aanzien der op te leggende straf, gedaan opzichte van zes beklagden heeft hij van de beschuldiging afgezien opzichte van 52 overige beklagden (van Lyon) heeft hij

de toepassing der straffen, bij art. 59, 60, 87, 88, 89, 91 van het strafwettboek en art. 1 der wet van den 17den Mei 1819 bepaald, aan de wijsheid van het hof overlatende, om, zulke geraden oordeelende, die straffen te matigen. — Men denkt, dat het vonnis van het hof der pairs niet voor den 10den of 12den Augustus zal uitgesproken worden.

De onwillige beklagden, die bij elke zitting op nieuw gesommeerd zijn om voor het hof te verschijnen, hebben tot het laatste toe volgehouden, en toen hun den eisch van de procureur-generaal beteekend was, zich even wederspanning als vroeger getoond en meestal ten halve gekleed, sommigen zonder hemd en alleen met eene pantalon aan, zich naar de griffie laten dragen en slepen. Slechts een hinner, *Re-vachol* genaamd, ten wiens opzichte de procureur-generaal van de beschuldiging afziet, is van daar goedwillig naar het hof gegaan.

— De hertog van Orleans is uit Zwitserland teruggekeerd.

— Het werven van vrijwilligers voor de Koningin van Spanje begint voorspoediger te gaan en er zijn reeds eenige kompagnien van opgericht, die waarschijnlijk na afloop der Julij-leesten naar Spanje zullen vertrekken. Verscheidene der bij dezelfde aangestelde officieren hebben vroeger eenen veldtocht in Spanje bijgewoond.

— Den 28sten Julij, den tweeden gedenkdag der Julij-revolutie van 1830, zal de Koning eene wapenschouwing over de nationale garde van Parijs houden.

— De tijdingen uit het Zuiden van Frankrijk maken nog bij voordring melding van het verspreiden der cholera.

— Uit Marseille wordt den 26sten Julij het volgende geschreven:

• Een merkwaardig voorval, misschien eenig in de geschiedenis van de cholera-morbus, heeft den 16den dezer, in de kaserne van de *Porte d'Italie*, waarin het 12de regt. van linie is gehuisvest, plaats gehad. 's Morgens omstreeks half acht uur bezochten de kolonel, de luitenant-kolonel en de chirurgijn-majoor van dat regiment deze kaserne; zij waren gelijkvoers, toen men hun kwam berigten, dat op een vertrek van de 2de verdieping een voligtend door de cholera was aangetast geworden. Zij gingen er dadelijk heen en vonden den ongelukkige reeds buiten kennis. Naarwelijks waren zij zijn bed genaderd, of de een werd na den ander plotselijk ongesteld. Binnen tien minuten, waren reeds een en twintig soldaten aangetast en lagen daar bewusteloos op den grond. Te midden van dit jammertooneel, roept er eene stem: « maak de ramen toe. » de kreet werd terstond door alle die staande waren gebleven, herhaald. De ramen, die openstonden, werden toegemaakt, en de ziekte maakte geen slagtoffers meer. Die een en twintig soldaten werden naar het hospitaal vervoerd; negen stierven er nog dien eigen dag en vijf 's anderen daags. De luitenant-kolonel was ongesteld toen hij de kaserne verliet; hij is in den nacht van den 17den op den 18den gestorven: de kolonel en de chirurgijn-majoor zijn ziek, maar niet gevaarlijk, tot den 19den althans. Men heeft de kaserne door de soldaten doen ontruimen, schoon er sedert den 16den geen meer ziek was geworden. Die gebeurtenis verdient wel de aandacht der geneeskundigen.

— De tijdingen, welke de ministeriele bladen heden uit Spanje mededeelen, zijn de volgende: « *Don Carlos* was den 21sten te Estella. Hij heeft het generale kommando van Navarra aan *Ituralde* opgedragen. *Erazo* heeft, wegens den staat van zijne gezondheid, daarvan afstand gedaan. Den 20sten is *Cordova* met den armee van Pampelona naar Puente de la Reyna opgerukt. De Carlisten zijn bij Los Arcos bijeengegetrokken.

— Volgens partienliere berigten, moet het treffen van den 16den, waarin de Carlisten de nederlaag hebben gekregen, en waardoor Puente de la Reyna geheel is bevrijd, als een regelmatige veldslag beschouwd worden.

— Volgens berigten uit Lissabon, van den 10den dezer, is het ministerie aldaar, op aandrang van den Engelschen ambassadeur, weder veranderd.

De markies van *Saldanha* is nu, in plaats van den hertog van *Palmeira*, aan het hoofd van het bevindt.

BRUSSEL, den 28sten Julij.

Het blijkt uit een artikel van den *Moniteur* van heden, dat de Belgische regering aan de ontvlugte Fransche staatsgevangenen, die in België mogten komen, het verblijf aldaar niet wil toestaan. Een hinner, *Guinard* genaamd, heeft zich, zoodra hij ontdekt werd, te Ostende moeten inschepen.

— Men verzekert, dat de voorwaarden van den aanleg van een ijzen spoorweg van Brussel naar Parijs vastgesteld zijn. De kosten daarvan zijn op honderd miljoen franken begroot. Men zal nu de vergoeding der beide regeringen aanvragen.

GRAVENHAGE, den 28sten Julij.

Heden avond zal op ten hove eene groot parade worden gehouden,

waarbij Z. M. de Koning van Wurttemberg en Hoogstdezelfs dochters, benevens HH. KK. HH. Prins en Prinses Albert van Pruisen, als ook de verdere leden van het koninklijke gezin zullen tegenwoordig zijn. Z. K. H. de Prins van Oranje en Z. K. H. de Erfprins worden heden in deze residentie verwacht.

— Van wege het gewestelijk bestuur is dezer dagen aande gemeentebesturen de navolgende circulaire toegezonden:

« Volgens een, door het departement van justitie aan mij toegezonden afschrift van eenen rondgaanden brief van het Zwitsersche bondgenootschap, heeft er onlangs te Nieuw-Orleans eene verzameling van penningen plaats gehad, zoo gezegd, ten behoeve van het klooster van den grooten *St. Bernard*, in Zwitserland, maar zonder dat het bestuur van dat klooster daarvan eenige kennis draagt. Ten gevolge hiervan, heeft het gemelde bondgenootschap dan ook het verlangen geuit, dat degenen, die zich buiten 's lands met soortgelijke inzamelingen mogten afgeven, als bedriegers vervolgd, en derzelver papieren naar Zwitserland afgezonden zouden worden.

« Reeds bij besluit van 16 Augustus 1817, is, door genoemd bondgenootschap, betrekkelijk de vergunning tot het doen van zoodanige inzamelingen van penningen buiten 's lands, onder anderen bepaald, dat de patenten van magtiging daartoe slechts door de besturen der kantons mogen worden afgegeven, dat dezelve echter door het eedgenootschappelijk bewind behooren te worden gelegaliseerd, en het signalement van de in het bedoelde inzameling belaste personen moeten bevatten; terwijl eindelijk de eedgenootschappelijke kanselarij gehouden is, in elk bijzonder geval een afschrift van zoodanige afgeleverd patent aan de Zwitsersche consuls toe te zenden.

« Ik heb de eer UED. het bovenstaande mede te deelen, met verzoek om, bij voorkomende gelegenheid, daarop te letten en te doen letten, en om, bij aldien UED. eenige afwijking van het tegenwoordig voorschrift mogt ontwaren, mij daarvan onverwijld kennis te willen geven.

AMSTERDAM, den 28sten Julij.

Beurs van den 27sten Julij.

Onze beurs blijft in eene zeer kalme houding verkeerend; en doordien er van geene plaats enig nieuws is, zelfs uit Spanje geene nadere tijdingen zijn, bleven de omzettingen in publieke effecten gering, doch waren Spaansche schuld-brieven over het algemeen eerder aangeboden.

Fluctuatien der prijzen:

Holland. 2½, 55½, ½, ¼ gebleven, bij weinig handel; 5 pCt. 101½, 1½, ¼ met verkoopers voor binnenlandsche rekening; in kansbiljetten gaat bij voortdaring zeer weinig om; de prijs derzelven blijft 24½ a ¼; kleine posten sijndikaat werden a 94½, ¼ en nieuwe a 79½ verhandeld.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen 41, 40½, ¼ met verkoopers voor Belgische rekening; 3 pCt. 26½, ¼, 1/16 in kleine partijen gedaan; Fransche uitgestelde 17½, 1½, ¼ gebleven bij weinig handel; in obligatien cortes was de omzet vrij levendig, 36½, ¼, 37, 36½, ¼, ¼ in posten gedaan; voor Engelsche rekening werd veel ter markt gebracht; coupons 23½, ¼, ¼, 23½ a 23 met verkoopers.

Russland. Geen der Russische schuldbrieven leden eene meldenswaardige verandering: Oude en nieuwe 104½; nieuwe van 1831 en 1833 99½ pCt. en roebels 70½, alle bij zeer trage affaire.

Oostenrijk. 5 pCt. metallieken in kleine partijjes a 99½ en ½ gedaan; 4 pCt. Weenerbank bij *Goll* 20½ en nieuwe Weener aandelen a 70½ gedaan.

Alle Zuid-Amerikaansche schuldbrieven zonder verandering.

Beurs van den 28sten Julij.

Wij zijn heden in het bezit der Engelsche berigten van jongstleden Zaterdag; staatkundig nieuws was er niets te Londen, alleen berrgt men dat de werving voor Spanje zeer goed voortgaat.

De gouverneur der bank heeft bekend gemaakt, dat aanstaanden Woensdag offertes aangenomen zullen worden voor eene leening, groot 30 miljoen pond sterling, ten behoeve der West Indische planters; dit heeft op de prijzen der effecten eenigzins nadeelig gewerkt.

Onze beurs blijft in eene flauwe houding verkeerend, van Spanje hoegenaamd niets nieuws.

Variatien der prijzen:

Holland. 2½ pCt. Dit effect opende a 55½, viel tot 55½ terug en konde zich daarboven niet verheffen; 5 pCt. 101½, 1½, ¼ gebleven; kansbiljetten 24½, 1½, ¼ met verkoopers gebleven; oude sijndikaat 94½; dito nieuwe 79½ a ¼.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen 40½, 1½, ¼ met verkoopers voor binnenlandsche rekening; 3 pCt. 25½, ¼, 1/16 gebleven, bij geringe affactingen; uitgestelde 17, 17½ a ¼; cortes gevoelig flauw en werden van 36 tot 35½ toe verhandeld; coupons 22½ a ¼.

Russische en Oostenrijksche schuldbrieven als gisteren.

Mengelwerk.

Het Journal de la Haye en Mayer de Beauvois.

Reeds sinds geruimen tijd heeft het *Journal de la Haye* de gewoonte aangenomen uit vreemde, vooral Fransche, bladen artikels over te nemen, waarin aan onzen Koning complimenten gemaakt worden. Ingeval zoodanig artikel geschreven ware door een geacht schrijver, door een hooggeplaatst persoon, door een vereerd man, wiens gevoelen gezag heeft, zouden wij er niets tegen hebben; doch alle dergelijke artikels, hoezeer soms van grove fouten krielende; hoezeer soms door de onbeduidendste pennen neergeklad, over te nemen, in dier voege, dat dit niet eenmaal geschieden kan zonder in aantekeningen de verregaande misgrepen des schrijvers te moeten verbeteren, dit hebben wij hoogst ongepast gevonden. Wat toch zou men denken van een mensch, die ons telkens kwam verhalen: « Die, of die, zegt dit en dat van mij; en ofschoon er vele onwaarheden in bestaan, oordeelt hij dan toch, dat er wel iets goeds bij mij is? Zouden wij niet denken aan het: *qui s'excuse, s'accuse?* Immers, een edel be-

rakter acht het heuvelen zich op ongegronde aantijgingen te antwoorden. Of is het anders met een volk of vorst? Mocht de Redacteur van het *Journal de la Haye*, dat onze Koning, wiens karakter door de gelieefde natie naar verdienste wordt gewaardeerd, de complimenten van den eersten den besten vreemde behoeft; of dat wij die behoeven om hem te schatten? Het wordt tijd, dat gemelde Redacteur begrijpe, dat men zich verlaagt door het gevoelen van een verwaand, onkundig persoon in te roepen; en dat men, deszelfs uitspraak, waar die voordelig is, aangegonden hebbende, die, waar zij nadeelig is, niet weigeren kan. Het wordt tijd, dat liet J. d. I. H. wat minder aan vreemde gevoelens hecht, en zich door zijne lofuitingen wat minder bloot geve. Zoo het gezegde blad niet buiten 'slands gelezen werd, zou zijn geschrift ons vrij onverschillig zijn; doch, daar het ook in vreemde handen komt, wenschten wij gaarne, dat het wat verstandiger wierd en te dien einde diene dan het volgende:

In deszelfs nummer van den 15den dezer, neemt het *Journal de la Haye* een artikel over van zekeren heer de Beauvois, een jeugdig schrijver, wiens talent de schoonste beloften geeft; zegt liet blad (*un jeune écrivain, dont le talent donne les plus belles espérances*.) Reeds dit artikel krielt van de lompe fouten; onder anderen noemt dat talent onze staatsinrigting zuiver monarchaal! — Welke waarde nu, vragen wij, kan men aan eenen schrijver hechten, die dergelijke zotigheden zegt? Want deze is niet de eenige, welke in het artikel van dat veel belovend talent voorkomt. Maar wij willen dien heer de Beauvois, waarin de Redacteur van het J. d. I. H. zoo veel schoons ontdekt heeft, wat nader aan het publiek bekend maken. Wellicht is de een of ander onzer lezers in de gelegenheid geweest van dat talent persoonlijk te zien; het heeft namelijk zeer onlangs eene reis door Holland gemaakt, blijkens het verhaal, daarvan gegeven in de *Revue de Paris* (jan. 29. No. 1., te Parijs uitgekomen in de eerste dagen dezer maand.) In dit reisverhaal, hetwelk, naar ons inzien, niet eenmaal de waarde heeft van geestig te zijn geschreven, wordt Holland bij Sina vergeleken; — de Amsterdamsche kooplieden zijn bijna even vasthoudend aan hunne kleeding; — de Fransche dominé zegt *sortir* in plaats van *attendre*; — de vrouwen hebben niet veel meer vrijheid dan in Turkije; in de kerk zitten zij achter traliën; — wat de letterkunde betreft, men was in den Haag nog aan het eerste deel der *souvenirs de la Marquise de Créqui*. De beleefdheid wordt ook niet hoog geroemd; het talent had zeven visites moeten maken, alvorens éene uitnodiging te bekomen; op een thee te Haarlem had men den ganschen avond over bloembollen gesproken. Als een voorbeeld van Hollandsche zuinigheid wordt een markies ros . . . aangehaald. Het grootste gedeelte van den tijd brengt men door aan de vensterspiegels, die dan ook getuigen zijn van de krakeelen en verzoeningen der bureu; enz, enz.

Welk talent nu in dit alles doorstraalt, moge het J. d. I. H. aantoonen; wij ontdekten het niet. Nimmer in Sina geweest zijnde, kunnen wij over de gelijkheid niet oordeelen; maar wij weten wel, dat de Amsterdamsche kooplieden niet meer kleed gaan als ten tijde van LODEWYK XIV. Het *sortir* voor *attendre* van den Franschen dominé, en dergelijke taalfouten meer, die het talent zegt geboord te hebben, zal welligt een uitwerksel geweest zijn van de weérkastig der stem op dat traliëwerk, waar achter de dames zaten; de beperking harer vrijheid was ons geest onbekend. Wij willen niet ontkennen, dat monsieur de Beauvois de *souvenirs* van *Mme de Créqui*, overal waar hij kwam, heeft gevonden; wij gelooven gaarne dat kappers, kommiezen, lakkeijen en wickeldochters, acteurs en actrices niet veel anders lezen; doch wij wisten niet, dat dit als maatstaf der letterkunde van een laud kon worden aangenomen. De zeven visites doen ons denken, dat de hoogere klassen, waar men andere werken had kunnen vinden, wat minder genaakbaar voor het jeugdig talent geweest zijn; de bloembollen-avond komt ons dus ook gansch niet vreemd voor, maar wel die markies ros . . .; vermits wij tot nog toe niet wisten, dat er een Hollandsche markies bestond. Wij zochten dien te vergeefs op onze lijsten van adel. Doch, dit bewijst niets; want monsieur ROEZA zegt ons ook, in zijn reisverhaal, dat wij zeer onbekend zijn met onze geschiedenis en uitstekende personen; zoo dat het hoogst noodig is, dat een vreemdeling ons van tijd tot tijd onze geschiedenis komt opmaken, en ons aan eenen de wira (zoo speelt namelijk liet talent) herinnert. De tooneelen van krakeel en verzoeping, waarvan men aan de vensterspiegels getuige is, kunnen ook waar zijn; het is immers mogelijk dat sommige personen, jeugdige talenten b. v., dergelijke vertooningen op straat geven! Met eene goede kritiek komt men ver: echter begrijpen wij niet, hoe de Redacteur van het *Journal de la Haye* het gevoelen van een dusdanig persoon, omtrent onzen Koning, van waarde genoeg rekent om in een Nederlandsch dagblad overgenomen te worden. Hij zij zoo goed ons dit uit te leggen.

Frankrijk.

De tegenwoordige toestand der regering en die der partijen, in Frankrijk, is eene zaak, der ernstige opmerkzaamheid van alle staatsmannen waardig. Door deszelfs ligging, genoegzaam in het middelpunt van Europa; door de energie, werkzaamheid en verstands-beschaving van het meerderdeel zijner inwoners; door den r. em zijner wapenen, en eindelijk door zijne jongste omwenteling oefent Frankrijk eenen aanmerkelijken invloed uit op het aanzienlijkste deel der volken, die hetzelfde omringen. Deze invloed, gevoegd bij andere staatkundige aangelegenheden, buiten Frankrijk, is genoegzaam, om de aandacht van den staatkundigen opmerker te trekken, en ongevoelig tot de vraag te brengen: wat heeft men van Frankrijks regering en partij-verdeeling te vreezen of te hopen? Die vraag rees ook bij ons op, en het is met derzelver beknopte beantwoording, dat wij ons thans zullen ontleedig houden.

Vestigen wij in de eerste plaats onze aandacht op de partij-verdeeling en wel op de Carlistische of legitimistische.

Hoe achtingswaardig sommige hoofden dezer partij ook zijn, zoo door den aanzienlijken rang, dien zij bekleeden, als door de onwrikbare standvastigheid, die zij in het voortgaan en behartigen eener schier verloren zaak ten toon spreiden, ontbreekt het die partij zelve in haar geheel een genoegzaam aantal van bevestigde

voordeelen, die zij ter bereikfug haren oogmerk overvrijdelijk noodig heeft. Overtreven in hare godsdienstige en staatkundige begrippen, raadplegen hare aanhangers alleen hunne eigene gezindheden en nimmer den tijdgeest, met wien zij zich daarom in eenen aanhoudenden strijd gewikkeld zien; zij verwerpen al wat naar gematigdheid in hunne leerstellingen zweemt, zoo ten opzichte der keckelijke als der staatkundige aangelegenheden, ofschoon zij zich ten volle overtuigd moeten houden, dat hunne stijfhoofdigheid tot niet anders dan tot den ondergang hunner zaak kan leiden. Moedwillig blind voor den loop der omstandigheden, die hen omringen, en uitsluitend vasthoudende aan den broozen stroohalm der hoop op een spedig instorten van den Julij-troon en eene daaruit, naar hun begrip, te verwachten restauratie, droomen zij van niets anders dan van eene gelukkige toekomst, terwijl zij, door middel der drukpers, dit droombeeld hunne vrienden en medestanders zoo veel mogelijk tracten in te prenten. — In de provinciën vindt deze partij hare voornaamste aanhangers onder de geestelijken, die, natuurlijker wijze, bij de herstelling van den Bourbonischen troon, al de voordeelen en regten zouden her krijgen, waarvan zij thans grootelijke beroofd is. Buiten deze voorstanders en den kleinen, onbeduidenden kring der oude aristokraten, tellen de legitimisten geen geloofsgenooten dan in eenige zuidelijke steden, wier bevolking tot de minabe-selvaalde behoort, of eindelijk ook onder de Bretonsche boeren.

Met welke gevaren inmiddels de tegenwoordige regering bedreigd wordt, niemand voorzeker, die den gang der gebeurtenissen oplettend gadeslaat, koestert, met grond, eenige vrees voor den triomf der Carlisten. Van geheel anderen aard daarentegen zijn de pogingen der republikeinsche partij, wier grondstellingen, met die der ware vaderlanders zoo nauw overeenstemmende, opeindig meer he zorgdheid doen geboren worden bij de voorstanders en vrienden van rust en vrede. Het getal der aanhangers dezer tweede hoofdpartij in Frankrijk bepaalt zich meer tot den middelstand, die zijn hoogste maatschappelijk geluk meent te zullen gevonden hebben, als het stelsel van gelijkheid, vrijheid en broederschap weder de hoopsteen der landelijke en gewestelijke regering is geworden. Om zulk eenen gewenschten heildag zoo spoedig mogelijk te doen aanbreken, pitten hare hoofd-leiders zich onafgebroken nit, om, waar zij kunnen, beschuldigingen tegen de bestaande regering aan te voeren, en haar bestaan als ontoereikend voor de bayo-dering en handhaving der algemeene welvaart te doen voorkomen.

De dagbladen, die haar, ter bereikfug harer bedoelingen, ter dienste staan en door velen met gretigheid worden gelezen, omdat het meerderdeel den toon der hevig-ge oppositie liever hoort aanslaan dan dien der gematigde, zachtmoedige teregtwij-zing, laten zich gaene gunstige gelegenheid ontglippen om de minste verkeerdheid, ja zelfs elke schijnbare afwijking van eens aangenomenen wetten, met de donkerste kleuren voor te stellen, en, waar het maar genigzins te pas kan komen, het noodwendige eener omkeering van zaken aan te prijzen en uit een te zetten. Daartoe werkt het bijna drie maanden aanhangige proces der April-be-schuldigten haar allergelukkigst in de hand, welks voortzetting haar dan ook eene onuitputtelijke bron van beredeneringen is, waaruit zij dagelijks, en niet zelden met goed gevolg, put.

Het meest verlichte gedeelte der natie, echter, dat al het gevaarlijke eener nieu-we omwenteling doorziet en zich liever met het hies en daar nog gebrekkige ver-genoegt, verstrekt den tegenwoordigen troon ten wezenlijken schutsmuur, en houdt dezelve, in weervil van alle gewelddadige aanvallen der onderscheidene tegen-partijen, onwrikbaar staande.

Maar beantwoordt de regering in allen deele die getrouwheid, die afkeerigheid van allen revolutie-geest met de vereischte dankbaarheid; maakt zij op het vaste standpunt van haar gewettigd, en, door den goeden wil van alle verstandigen en welwillende vaderlanders, verzekerd gezag, geen misbruik hoezemen de raadgevers van LODEWYK PHILIPS, in hunne gerustheid omtrent het onvermogen der partijen, hem niet te veel het denkbeeld in, dat hij, zonder gevaar, alles kan ondernemen, wat hem, ter verwezenlijking zijner staatkundige plannen, of om eenige andere rede, dienstig toeschijnt?

Om deze vragen naar eisch te kunnen beantwoorden, moet men de openbare meening in Frankrijk kennen, en nagaan, in hoe ver de volksvertegenwoordigers zich, met betrekking tot hunne benoeming, genoegzaam in staat bevinden om de gevoelens hunner committenten dienangaande te doen keupen.

Naar het begrip van velen is het kiesrecht in Frankrijk, even als in andere rijken, waaronder ook het onze mag gerekend worden, al te beperkt. De kamer der volksvertegenwoordigers, zeggen zij, representeert niet het geheele, maar slechts een gedeelte van het Fransche volk, en wel dat gedeelte, hetwelk door den minderen burgerstand met een geroel van onderbuigenden eerbied, ja niet zelden van slaafsche onderworpenheid wordt begroot. — Wat de kamer der pairs betreft, hare samenstelling is, naar hetzelfde begrip, niets anders dan een amalgama of mengelmoes van met elkander in gedurige botsing verkeerende personen; kreaturen des Konings, die, na het afschaffen van het erfelijk paardchap, in de onmogelijkheid zijn hunne staatkundige en vaderlandslievende gezindheden, op hunne nakomelingen overgeplant, de meest gewenschte vruchten te zien dragen. In hoe verre dit hoofdbestanddeel der wetgevende magt eenen algemeen noodzakelijken eerbied inhoezemt, is, nog kort geleden, uit de procedures ge-bleken tegen eenen dagblad-uitgever, wiens verdediger, een uur lang, eene plei-rede voor de halie der paarskamer heeft uitgesproken, nog opeindig heledigender dan het geïnterimeerde artikel zelve. En wat was de straf, die het hoogste gerechtshof van Frankrijk, als partij, aanklager, getuige, rechter en ten uitvoer-legger van het gelagen vonnis, op dien hoogst misdadigen dagblad-uitgever heeft toegepast? eene tweejarige gevangenis-staf en tien duizend franken boete, welke boete-voldoening niet allea binnen veertien dagen, bij inschrijving, was ge-waarborgd, maar zelfs het dubbele der som verzekerd. En dit voorval is niet ho-enige, hetwelk wij tot staving zouden kunnen aanvoeren, dat de Fransche paars-ka-mer niet in de ware beteekenis des woords op eenen algemeenen eerbied staat kan maken, ofschoon zij zich in de moeilijke omstandigheden, waarin zij zich thans gewikkeld ziet, met onwrikbare moed traat staande te houden.

Letten wij, aan den anderen kant, op de redevoeringen der Tweede Kamer, die de dagbladen ons van tijd tot tijd; in al hare bestaandeelen, mededeelen, dan zullen wij ten volle overtuigd worden, dat de publieke opinie er alles behalve dien geest van inwendige tevredenheid ademt, zoo onvermijdelijk noodzakelijk ten uitbreiding van het volks-geluk, waarop de geheele natie de billijkste aanspraak heeft. En toch bevat genoemde representanten-kamer de opregtste, verlichtste liberalen, de getrouwste voorstanders van den constitutionelen regeringsvorm; mannen van uitstekende verdiensten en onwankelbare beginselen, die het noch aan ervaring noch aan zaakkenis ontbreekt, om de hun ter beoordeeling voorgelegde wetontwerpen met de nauwgezette beradenheid te onderzoeken en te overwegen.

De regeringspartij, uit het zoogenoemde juiste-milieu, de doctrinaires, en staats-beambten bestaande, is trefrijker dan elke afzonderlijke oppositie-afdeeling, doch zwakker, wanneer de laatstgenoemden zich omtrent het één of ander te bestrijden punt weten te verstaan.

Indien wij den gang der gewone discussien over de jaarlijksche begrootingen nagaan, dan zien wij daaruit, hoe zelden die begrootingen aan den billijken wensch der volksvertegenwoordigers beantwoorden, die het verminderen der algemeene lasten pligtshalve behooren voor te staan en alle vermeerdering behoeven tegen te werken. Het is niet moeilijk voor eenen minister van financiën een budget daar te stellen, dat voordelinge resultaten van ontvangst aanwijst; maar het is oneindig moeilijker, oneindig belangrijker, oneindig gewenschter, oneindig doelmatiger, om er zoodanig één samen te stellen, dat, na den afloop van den perceptie-tijd, aan niemand der ingezetenen des lands eenen traan gekost heeft om bovenmatige opbrengst aan den lande. Zoo lang derhalve, ook in Frankrijk, het gouvernement er zich niet uitsluitend toe bepaalt, om zich van alle overmatige gezags-oefening, voor zoo ver men namelijk daaromtrent gegronde redenen van klagen mag hebben; van alle minvrijgevege verordeningen; van alle te algemeen zwaar drukkende lasten; van alle onnoodige staatsuitgaven te onthouden, en daarbij volhardt in het verkeerde begrip, dat de volksvertegenwoordiging in elfen deele overeenkomstig den wensch des volks is, meenen wij op geenen zandgrond te bouwen, met te beweren, dat Frankrijk nog verre af is van dien staat van algemeene inwendige rust en vrede, dien het zoo zeer noodig heeft; en dat het nog veel, zeer veel te vrezen heeft van de woelingen zijner binnenlandsche onrustzaaiers, die het nog meer te duchten heeft, dan een' buitenlandschen vijand.

Letternieuws.

- a. *Nederlands heldendaden te land, van de vroegste tijden af tot op onze dagen; door J. BOSSCHA, hoogleeraar aan de militaire akademie te Bréda, 1ste Deel.*
- b. *SALOMO, door J. H. VAN DER PALM, 3de druk, 1ste en 2de Deel.*
- c. *Leerredenen door A. DES AMORIS VAN DER HORVEN.*

Wij stellen het ons ten pligt om de drie bovenstaande werken, alle van de pers des heeren G. T. W. SURINGAR te Leeuwarden afkomstig, onzen lezeren aan te bevelen; zij verhoogen den roem onzer letterkunde, en verzekeren der pers des uitgevers eenen klassieken naam. — Het eerste behoort tot de Geschiedenis der Nederlanden; vult eene belangrijke gaping aan, en is geschreven met eene naauwkeurigheid en sierlijkheid, die het zoowel tot een boek van studie als van smaak maakt. Vrouwen, die wij het ter lezing gaven, konden zich aan de lectuur niet verzadigen. — Ofschoon bij afleveringen in 't licht komende, kan men ook wachten tot de deelen gereed zijn, om ze dan, voorzien van eenen keurig gegraveerden titel, bij elkander ingenaaid te bekomen.

Het tweede werk had reeds, bij de verschijning van den tweeden druk, eene algemeene vermaardheid verkregen; het is een werk voor alle standen, dat eenen schat van levenswijsheid bevat; en daar die 2de druk uitverkocht was, deed de tegenwoordige eigenaar wel, een' derden op te leggen, waarbij een vervolg zal gevoegd worden, aan hetwelk de beroemde schrijver niet ijver werkzaam is. De intekening, die zeker des uitgevers verwachting moet overtroffen hebben, en telkens nog toeneemt, staat tot haar de uitgave des derden deels open.

Het derde werk bevat leerredenen van den verdienstelijken kanselredenaar A. DES AMORIS VAN DER HORVEN. Behoeven zij eene andere aanbeveling dan des schrijvers naam? Wie twifelen moge, wat hij hier vindt, leze bloot de opdracht aan de menschenmoeder, een meesterstuk van ware welsprekendheid; zoo schoon als eenzijdig, zo roerend als hartelijk, en hij zal zich haasten dit woord des levens aan te koop, en den hoogleeraar genegen worden, die zóó denkt, zóó spreekt; zóó het woord van vrede en zaligheid den Christenen verkondigt.

De druk dezer drie werken is zindelijk en duidelyk, zoodat ook bejaarden ze met gemak kunnen lezen.

NYMEGÉN, den 28 Julij.

Uit het Koninklijk vermaand griesel, is tot Predikant bij de Nederduitsch-Hervormde gemeente alhier benoemd de Heer J. E. de Voogt, te Norderlanghwoek.

Getrouwd:

ARNHEM
den 29sten Julij
1835.

JOH. HUISKAMP,
en
G. E. M. VAN SCHEVICHAVEN.

§ + § DE POST VAN VELDWACHTE R.
+ + in de Gemeente, *Heteren*, waaraan een Jaarlijksch tractement van f 156.00, behalve de kleeding, is verbonden, vacant zijnde, zoo worden diegenen, welke genegen en geschikt zijn die vacature te vervullen, opgeroepen, om, met overlegging der Geboorte-acte en bewijzen van goed zedelyk gedrag, zich ten spoedigste, *in persoon*, te adresseren bij den Burgemeester dier Gemeente,

S. ROES.

Te ARNHEM, bij C. A. PHIBME, Boekdrukker.

+ + + De veiling der B U I T E N P L A A T S.
+ § *Kruiswoorde* genaamd, gelegen onder *Twello*, Provincie *Gelderland*, nabij *Deventer*, met bijbehorende BOEKEN-ERVEN, welke onlangs tegen eenen nader te bepalen dag, is aangekondigd geworden, zal, ten overstaan van den aldaar residenten Notaris Mr. P. P. EVERTS en ten huize van den Kastelein W. J. VAN ENTER, in het dorp *Twello* wonende, bij inzet plaats hebben op Woensdag den 12den Augustus 1835, en bij toeslag op Woensdag den 26den dierzelfde maand, beide des namiddags ten vier ure, en zulks in zoodanige parcellen, als bij daarvan voorhandene publicatiën omschreven zijn, welke bij den eigenaar, den Heer S. L. ATERUS, alsmede bij opgenoemden Notaris kunnen bekomen worden.

Verkoop van Meubilair.

Mr. JOHAN LEONARD STEENLACK, in kwaliteit van Curator in de vacante nalatenschap van wijlen den Hoog Wel Geboren Heer Jonkheer Mr. EVERT JOHAN WENTHOLT, en als gevolmachtigde van dezelfde Donataire de Hoog Wel Geborene Vrouw JOHANNINA TIEBOER BOURICIUS, is voornemens op Dinsdag den 27sten Augustus eerstkomende, en volgende dagen, ten negen ure, door het ministerie van den te *Zelhem* residenten Notaris des Kantons *Doetinchem*, HERMAN BECKING, publiek, aan de meestbiedende en tegen kontante betaling van de voorwerpen, die tien gulden en daaronder gelden, te doen verkoopen, eenen wel gesorteerden INBOEDEL, waarin zich bevinden mahoniehouten TAFELS, groot en klein, dito BUFFET, wagenschotten LEDIKANTEN, CANAPE'S met en zonder gevulde zittingen, dito STOELEN, KABINETTEN, KASTEN tot berging van linnen, kleederen en papieren, SPIEGELS van verschillende grootte, BEDDEN met toebehooren, eenige SMIRNASCHETAPYTEN, eene niet onaanzienlijke partij ZILVER, en GLASWERK, eenig POKCELEIN, onderscheidene stelten hjn TAFELLINTEN, en een groot TAEELSERVIES, dito kleinere, en THEESERVIESEN, allerlei koperen en andere KEUKENGEREEDSCHAPPEN en wat al verder op de bestemde dagen te koop zal worden aangeboden.

De voorwerpen zullen kunnen bezigtigd worden op Zaterdag en Maandag den 1sten en 3den Augustus eerstkomende, des voormiddags van tien tot één, en des namiddags van vier tot zeven uren, aan het Sterfhuys van wijlen den Hoog Wel Geboren Heer Jonkheer Mr. EVERT JOHAN WENTHOLT voornemens, te *Doetinchem*, aldaar de Verkoop zal gehouden worden.

+ + + De Notaris Mr. J. N. HOFF, welke den 3den Augustus aanstaande, 's morgens ten 10 ure, ten huize van den Heer HENNY, aan den Velschen Straatweg bij *Arnhem*, Vendu houden van allerhande MEUBELS en HUISRAAD, een sterk een- en twee-spannig WAGEN-TJE en verdere. — Zijnde een en ander een uur te voren aldaar te zien.

+ + + Een ieder, die iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan den Heer DIDERICUS JACOBUS MULLER, gewoond hebbende en overleden te *Arnhem*, worden verzocht daarvan, vóór of nitterlijk op den 10den Augustus 1835, opgave of betaling te doen aan den Heer P. A. ZIEGELER, even buiten de Grootte Houtpoort, te *Haarlem*.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Uit hoofde der bepaalde weigering van de Pruisische Autoriteiten, om de stoombooten des nachts te *Emmerik* te laten passeren, heeft deze Maatschappij zich genoodzaakt gevonden, de directe vaart op *Dusseldorp* voor de maand Augustus op te geven, daar, bij het korten der dagen, die dienst door opgemaakte moeilijkheid in het ongereede zoude geraken.

Dus vervallen:
De afreizen van *Rotterdam* na *Arnhem* en *Dinslaken* op den 12den en 20sten Augustus; en de afreizen van *Dinslaken* en *Arnhem* op Dinsdag den 6den, 14den, 22sten en 30sten Augustus; blijvende overigens deze dienst zoo als dezelve is bekend, te weten:

- Van *Rotterdam* op *Arnhem*:
's Vrijdags den 7den, 14den, 21sten en 28sten Augustus 's morgens ten 4 ure.
- Van *Arnhem* naar *Kaalen*:
's Vrijdags den 7den, 14den, 21sten en 28sten Augustus 's middags ten 4 ure.
- Van *Kaalen* naar *Arnhem*:
Zondags den 2den, 9den, 16den, 23sten en 30sten Augustus 's avonds ten 8 ure.
- Van *Arnhem* naar *Rotterdam*:
Maandags den 3den, 10den, 17den, 24sten en 31sten Augustus 's morgens ten 9 ure.

Of een half uur na aankomst te *Arnhem*.